

Sygn. akt III Cz 1436/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Lucyna Morys – Magiera

SR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. W. i W. W.

z udziałem Gminy W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie

na skutek zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 10 stycznia 2014 r., sygn. akt I Ns 1243/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera

Sygn. akt III Cz 1436/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w postanowieniu z dnia 10 01 2014r. odrzucił wniosek M. W. i W. W. o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie, uznając, że wobec prawomocnego zakończenia postępowań w sprawach o sygn. akt I Ns 894/09 i I Ns 996/11 w niniejszej sprawie zachodzi negatywna przesłanka postępowania w postaci prawomocności materialnej.

Orzeczenie zaskarżyli **wnioskodawcy M. W. i W. W.**, którzy nie zgadzając się z nim podnosili, że Sąd nie wykazał należytej staranności rozpatrując wnioski o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie w postępowaniach o sygn. akt I Ns 894/09 i I Ns 996/11 oraz że „Sąd dopuścił się wielu zaniedbań nie analizując aktów własności, opierając się na błędnych przesłankach, pomijając własność prywatną jako nienaruszalną”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przed wniesieniem wniosku w niniejszej sprawie zostały zakończone postępowania w sprawach: z wniosku W. W. „o zasiedzenie” oraz z wniosku M. W. „o zasiedzenie” (zostały one odpowiednio zarejestrowane

w sadzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim pod sygn. akt I Ns 996/11 i I Ns 894/09).

W obydwu tych sprawach orzeczenia dotyczyły tego samej - co w niniejszej sprawie - części działki (...), a wnioski skarżące oparte były na podstawie faktycznej identycznej z podstawą faktyczną wniosku wniesionego w obecnej sprawie.

Obydwa wnioski skarżących zostały prawomocnie oddalone, stąd też Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że w sprawie zachodzi – przewidziana w regulacji art. 199

§ 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. - negatywna przesłanka postępowania

w postaci prawomocności materialnej.

Czyni to wniosek skarżących niedopuszczalnym, co stosownie do przywołanej regulacji prawnej obligowało Sąd pierwszej instancji do jego odrzucenia.

Skarżący w zażaleniu kwestionując zasadność tego orzeczenia w jego uzasadnieniu odnoszą jednak tylko się do przebiegu postępowań we wskazanych powyżej sprawach.

Nie kwestionują ono zatem oceny prawnej zawartej w zaskarżonym orzeczeniu i ich zażalenie jest bezzasadne.

Reasumując, zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie wnioskodawców jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys - Magiera